

Prologus Lactantii libri

Capitalium primus

liber primus de felicitate

EXCELENTI SINGE

sed etiam prius de

laboris propter impedi

co tempore oibz

inquirentibus

funt. Existimantibus autem esse perla

tiis humanarum diuinarumque rerum investigare

de sacre rationes que in studiis opibus

aut cumulandis honoribus ihere.

Quibus rebus quam fragiles et inaneque sunt

et ad solius corporis pertinet cultum et co

meliori nemo iustior efficere potest. Erant quidem illi inanis cog

itioe dignissimi que sacre tanto opere cupierunt atque ita ut rebus

omnibus an ponent. Nam et abiectis quosdam et remissis

Universis voluptatibus constat ut sole; nudamque uirtutem nudam

expeditis; careretur. Tantum apud eos uirtutis nomen et auctoritas uelut

ut ipsa esse sciret. hominem prius predicaret. Sed neque adeo uirtutis

quod uolebat et operam suam atque industria perderet. Quod uirtutis

Archani summi deus qui fecit omnia ingenio ac propriis sensibus non

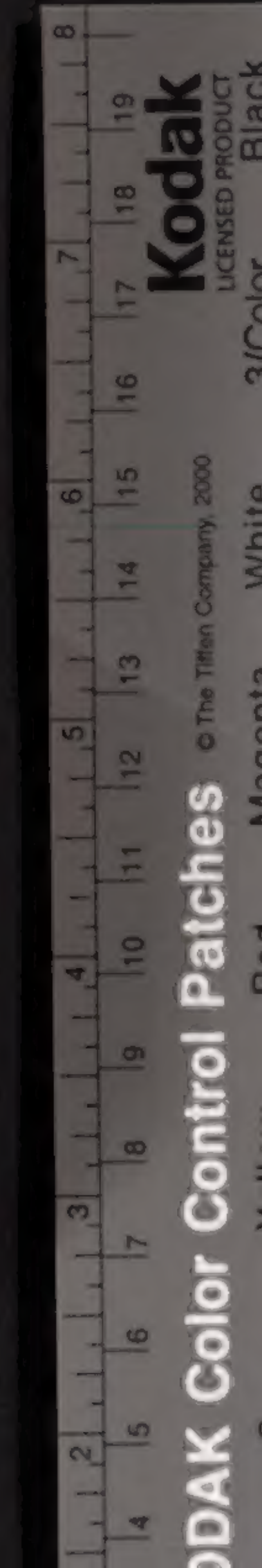
potest ostendi. Alioquin inter deos uirtutesque non esset. Si uirtutes

dispositus illius maiestatis eternae cogitatio aliquid esset humana.

Quod quod fieri non potuit ut homines per se ipsos in diuina innotesceret, non

est parum horum deus hominem sapienter requiritur diuinitate erant ac

in illo latere esset uagari per uicinas et extrinsecas. Apert

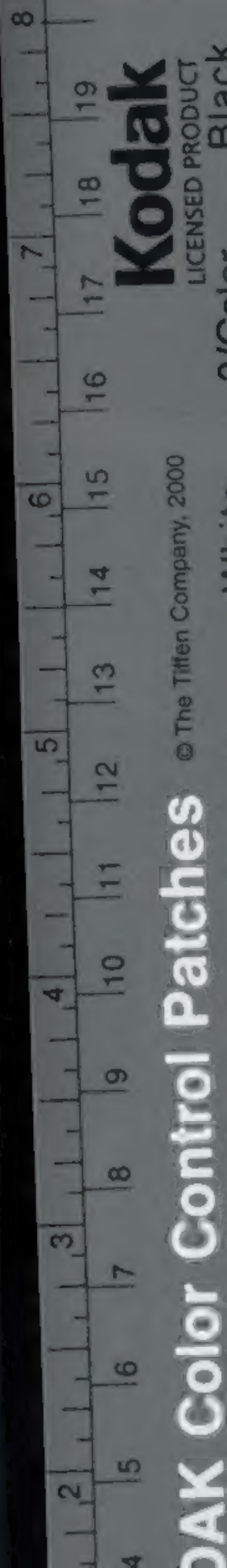

O Vanusq; primo libro religionis deos falsas esse
 monstrauit q; hy quorū uarios Dissimiles
 q; cultus p̄uicisam terram hominū stultia
 p̄suasione suscepit mortales fuerunt fūctiq;
 iūta dūc necessitate mōte p̄cessit tūc
 qua dubitatio reliqua ē. hys salus lib̄o
 tem ipm̄ p̄fectuaret errorē easq; omes ex
 plicabit quib; decepti homines p̄mitus deos
 esse crediderūt & postmōz p̄suasione iūctata iūsusceptis religio
 nibus scūssime p̄seuerauerunt. Gestio eūz quictis manib;
 & hominū impia uoluntate detecta singulis di assere maiestate
 suscipiens utilius & maius offm̄ reuocanda homines aprauis in
 neribus & ingra secum ipsos reducere ne se ut quidam phy sa
 ciūt tanto opere despiciat ne se infirmos & supuacuos & n̄ fru
 stra oīo natos putet q̄opio p̄erosq; aduitia p̄pellit. Nam dūz
 existimat nulli dō esse nos aīre aut post mortē nichil futuos
 totos se libidini abdicat. Et dum licet sibi putat hauricdis
 uoluptatib; sacē iābiūt p̄ i p̄dentes i laq̄os mortis iāurant
 } grāt ē que sit hoīs rō quā sitene uellent i p̄dīm suū agscent
 Virtute iusticiaq; seq̄retur. Terrēis figm̄tis aīas suas nō s̄b
 stēnent mōtiferas libidini uoluptates nō appetunt. deīq;
 se ipsos magni extimaret atq; intelligē plus esse i hoīe q̄ uidr
 Cuiusmodi aduicē nō alr̄ posse retineri nisi cultū ueri p̄ētis
 sui deposita p̄uitate suscepit. E q̄d sic oīz desūma rez sepe
 n̄lio cogitans admirari soleo maiestate di singularis q̄niet
 regitq; oīa itātā uicisse obliuioēz ut que sola debeat coli sola
 p̄uissūz negligat homines aut ipsos ad tātā creaturē esse deductos ut
 uō ac uiuo dō mōtios p̄ferat tēcos aut sepultosq; ei qui fūdatōr

ipius terre.

probatu cele hoc proibui socratis huius q' sup nos nichil ad nos p'curat
 ig' intram - mand ad p'dara opa nobis datis conu'tam imp'edat. Nichil
 ad nos aliu ad eu' contemplatiue sumus exatati. Nich' deiq' lux ipa
 p'tineat e're metus n'ri ea de celo e'. qd' si hoc sensit no' ee' d'ereby celestia
 disputandum nec illor' quide' roez p'rat comp'he'de que sub p'edib' ho
 bat. Aud' q' num' e'rauit i' uerbis ueri simile no' e' s'z m'm' uel
 scripsit q' locutus e' religio'ni minime s'uicidum q' si apte dicit nec
 patet. Quis enim no' sentiat huc mundum tam mirabili roe p'f'm
 aliqua p'uidetia gub'nari q'n quidem nichil e' q' possit sine ullo mo
 deratore q'siste. Sic domus ab habitatore desit' dilabit'. nauis sine gub
 natore abit p'ensum - corpus derelictu' ab a'ia diffluit nec dum p'utez
 totam illa' molle aut constru' sine artifice aut stare tam diu sin
 rectore potuisse. q' si publicas illas religioes uoluit e'nte no' im'p'loquin
 etiaz laudato si ipe q' melius i'uenit uel idem p'can' transferem'
 deierat' ho'ioez sentum ut ait zeno ep'icuru' septum p'ditum des'
 pati. Si auillari uoluit religioez demetrem si hoc serio s'us fecit
 ut a'ia cu' p'issimu' p'deolueret. Quis iam sup'stades egyptioz audeat
 rep'hende' quia' athenis socrates aucte sua p'f'mauit. Illud no' no
 ne sume ueritatis q'an' motem familiares suos rogauit. ut e' scila
 pio gallum que uenerat p' se sacraret. Timuit v'z ne ap' ridama
 tum receptore uoti reus fiet ab e' scilapio de'm'issimu' ho'ioez putare
 timolo affectus p'ulz cum uo' sanus hoc fecit e' ipe insanus qui eu' pu
 tat ee' sapientem. En eu' t'p'ribus natu' ee' se ho' sapient' gratulor'

Idcirco tam quid illum socrates docuerit qui cum totu' p'huaz
 repudiu'ss' eo se contulit ut de u'itate offe' quere't. Itaq' no'
 dubito quin Audiu's suos iusticie p'ceptis erudierit docete igit' soc're
 no' fugit platone iusticie uim i' equitate consist'e siquidez omis p'ary

7 uite ad q. sacrificiū nō ābenis opus ē nō fibris nō celsibz que sunt
utiqz uanissima s; hū que de īmo pectōe pferūt itaqz iam dōi que
max^a ē et que ī corde hōis collata inquinare nō pōt sanguine iustū
Imponit^r pūia fidelē īnocētā castitātē abstīnētā hīc ē nēcessariū nō
hī illa lex dī. Ut sacerdotē dictū ē. Celara r dūia semp que recta hōe
sta subet. Utat praua r tūpa. cui pēti iustitiae acētissime legi iuste
ac legitime necesse ē uiuē. Cui legi pūia equid caputa posui qdū
pollutus carne tū mō ēē dicturū q summū sanguinū uirtuti r iustitiae
ponēt. Siquis uolet cū omīa pphēdē ex fonte ipso petat vī ad nos
Pūius iste manauit. - De dra domi et sacrificij diuini et
forma laudandi deuz. 7 forma orag. c. 7. xxv.

Nunc de sacrificio ipso pauca dicam. Ebur inquit cito nō cūctū
donū dō quicquid subripi pōt s; sic hoc uidē nō oportet
nēqz offerri aliqd q sit ex mōtuo corpōe cur illud nō uidet nō debet
ī corporeali corpore munī offerri. Inūto meli r uenī seneca vltis nō
īquit dī cogitare magiū r placidū r maiestate leuē uēdum r mēuē
r semp ī proxiū nō ī molatōibz r sanguine multo collectum que
cū extrinadatio ne ī meretū uoluptatē s; mē para bono hōcībz
pposito nō templa illi cōgestis ī altitudībz syōis extruēda sūt ī suo
cūqz psecrandus ē pectore. Vestes igit r gemas r ceta q hāt ī pīo sūt
putat dō cūa hīs plane quis sit dī nescit cū putat uoluptati ēē
eas res quas r homo si gtempbit iure laudat quid ē cūctū qd dō
dignū nō q ipē ī illa diuina lege sui poposuit duo sūt q offerri debent
donū r sacrificiū donū ī ppetuū sacrificiū ad tps vixt ap istos qui rōm
diuinitatis nullo mō intelligunt donū ēē quicquid auro Argentoz
fabritur. Itē quicquid pū pūa r hīco rēnt. Sacrificiū ē mēdima
r quicqz ī ara cremat. S; utroqz nō uatur dī q ipē ī corruptus r illd

rietur ab eo. tunc eruerit dei templum conabit et iustu
ipsum p[er]uenit et erit p[er]sura et contritio qual[is] n[un]q[ue] fuit
ad hunc mundum. quicunq[ue] crediderit aut accesserit et ligna
dunt ab eo tangit p[er]uenit aut aut recusat n[on] tam eni
aut i montes fugient aut p[er]p[et]rati exauditis cruciatu
necabit. id est iusti q[ui]bus d[omi]n[u]s uet[er]is lib[er]i p[ro]p[ri]etatu[m] atq[ue]
ita tremabit et dabitur ei d[omi]n[u]s orbem terre iustis
quadringenta dabit. id est t[er]ra que iusticia p[ro]p[ri]etate et in
nocentia eduo erit que mali bonos p[er]solut p[er]dabunt. n[on] lex
aut ordo aut multas d[omi]n[u]s suabitur non canes q[ui] r[ati]
uerit n[on] afflicti p[er]u[er]it agnol[er]it n[on] lex aut iusticia
necabit. confundent omnia et miscebunt q[ui] aut
iusticia erit. ita q[uod] uno d[omi]n[u]s laudatio terra uniuersa u[er]
stabit. Cum h[oc] t[er]ra erit tunc iusti et p[er]secutores uerita
tis p[er]p[et]rabit se a malis et fugient in solitudines. que
audis imp[er]at inflammati ira ueniet ad ex[er]citu[m] magnu[m]
et admo[n]it[ur] omni[um] copu[m] et amandabit monit[ur] in quo iusti
monebuntur ut ei comp[er]endat. fili n[on] ubi se clausos in
dign[is] atq[ue] obsecro audierint uiderit exdabunt ad d[omi]n[u]m
uoc magna et auxilium celeste implorabunt et exaudi
et cel[us] d[omi]n[u]s et mittet regem magnu[m] de celo qui eu[m] eripiat
ac liberet. omnesq[ue] ferro ignisq[ue] disp[er]det.

*Quomodo p[er]uenit sit et uenient p[ro]p[ri]etate conuenit p[er]
iusticia uenit et uenit subit[ur]. Capitu[lu]m xxiij.*

Hec q[uod] futura est cum p[ro]p[ri]etate omne ex d[omi]n[u]s iusticia
nunc et uenit ex iusticia d[omi]n[u]s uenit h[oc]
ip[s]e n[on] aut lupus nominant d[omi]n[u]s iusticia iusticia
exerit p[er]u[er]it fideles a nocentibus segregatos aut ad d[omi]n[u]m
et gemitu ex t[er]ra uenit de ad celu[m] manus et imploratur